

Μελέτες γύρω από την Πυραμίδα (S.C.)

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Επιθυμώ να παρουσιάσω στους αγαπητούς αναγνώστες μία ενδιαφέρουσα μελέτη που βρήκα στα αρχεία του Μεγάλου μας Αδελφού Sebastiano Caracciolo. Η μελέτη αυτή ήταν αποτέλεσμα των διαλογισμών του και δεν είχε δημοσιευθεί ποτέ για διάφορους λόγους. Έτσι θα έρθουμε σε επαφή με τις βαθιές διδασκαλίες που γεννήθηκαν από την οξυδερκή του εφυΐα, που ήταν αποτέλεσμα μας βαθιά ανθρωπιστικής νοοτροπίας, αλλά κυρίως των απaráμιλλων διαισθητικών του ικανοτήτων και μιας ευφυΐας Ανώτερου και Μυητικού χαρακτήρα. Μιλώντας μαζί του είχα πολλές φορές την εντύπωση ότι οι σκέψεις μου είχαν ήδη γίνει αντικείμενο εξέτασης πριν εκφραστούν με λόγια. Άλλοι Αδδ.΄ είχαν κατά καιρούς την ίδια εμπειρία. Προφανώς και οι απαντήσεις που έδιδε δεν ήταν ποτέ κοινότυπες. Ο Sebastiano Caracciolo διδάξε πάντοτε Αγάπη, Γνώση και Εμβριθεία. Θα τον θυμόμαστε πάντοτε στις καρδιές μας, αναζητώντας το καλύτερο στην μνήμη του.

Στις 4 Απριλίου κλείνουμε έναν χρόνο από την αναχώρησή του για την Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα. Στον Sebastiano Caracciolo οφείλουμε την ειλικρινή και αιώνιά μας ευγνωμοσύνη που μας μύησε στην οδό της Αγάπης, της Αλήθειας και της Δικαιοσύνης.

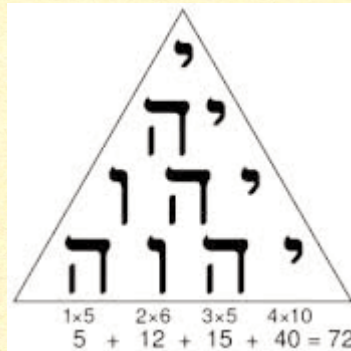
Σε όλους εσάς Αδελφές και Αδελφοί εύχομαι μία επικερδή μελέτη.

Μελέτες γύρω από την Πυραμίδα

Στον απέραντο κόσμο των παραδοσιακών συμβόλων, η Πυραμίδα είναι αναμφίβολα το πιο σημαντικό, καθόσον παρουσιάζει την σύνθεση όλων των άλλων. Η Πυραμίδα είναι η απάντηση που οι Μυημένοι της Αιγύπτου έδιδαν στις αγωνιώδεις ερωτήσεις της Σφίγγας που άλλοι Μυημένοι είχαν τοποθετήσει στην καυτή έρημο. Κάθε Επιστήμη προέρχεται από την Πυραμίδα και καταλήγει στην Πυραμίδα. Για να κατανοήσουμε την Επιστήμη πρέπει να αποσυνθέσουμε την Πυραμίδα και να μελετήσουμε τα μέρη της. Η αιχμή της είναι ένα Σημείο ενώ η βάση της είναι ένα τετράγωνο (το άπειρο και το τέλος, η πρόοδος και ο αριθμός αντίστοιχα). Το Σημείο είναι το σημείο εκκίνησης και το σημείο άφιξης όλων. Σε αυτό η πολλαπλότητα συγχωνεύεται με την Μονάδα. Το τετράγωνο επανέρχεται στο Σημείο. Το Σημείο=Θεός. Έτσι ο Θεός είναι το σύνολο της Πυραμίδας, το κέντρο και η περιφέρεια αυτού που υπήρξε, αυτού που υπάρχει και αυτού που θα υπάρξει, το σημείο σύνθεση όπου η Ύλη, η Δύναμη και η Κίνηση συνυπάρχουν στην αιώνια Ενότητα. Είναι η ιδανική αφηρημένη έννοια στην οποία όλες οι ζωές γεννώνται, τελειώνουν και καταλήγουν στην Ζωή-Ενα. Είναι ο Κτίστης του Σύμπαντος έτσι ώστε το σώμα της Πυραμίδας είναι η Δημιουργία και το τετράγωνο, βάση της, είναι το σύμβολο της Φύσης που αναπαράγει την Ζωή-Ενα, της οποίας ιδεόγραμμα είναι το όνομα του Θεού.

Από το Σημείο εκκινεί η γωνία που είναι η αρσενική και η θηλυκή αρχή, αναπτυσσόμενες από την Ενότητα για να γίνουν στο Σύμπαν οι δύο πόλοι της Δημιουργίας.

Όμως οι γραμμές τους θα ήσαν αντιπαραγωγικές, απομακρυνόμενες η μία από την άλλη, εάν μία Τρίτη γραμμή οριζόντια, δεν τις διαπερνούσε μετουσιώνοντας την γωνία σε τρίγωνο και καθιστώντας έτσι δυνατή την Δημιουργία-Εκδήλωση. Η οριζόντια γραμμή είναι το σύμβολο του κοσμικού εναγκαλισμού, του Lingam. Ενώ η γωνία είναι το μίσος, η απεχθής δύναμη, το τρίγωνο είναι η Αγάπη, η δύναμη της έλξης που δίδει την αρμονία. Στην Πυραμίδα, το τρίγωνο ενώνει την κορυφή με την βάση και αυτό είναι το σύμβολο της θείας εκδήλωσης του Τριαδικού Δημιουργού. Εάν, αρχικά, η θεμελιώδης Ενότητα, ο Θεός, βρίσκει έκφραση στον κόσμο από τον Λόγο, ως σύνθεση των Ρυθμών, της οικογένειας του Πατρός, σύνθεση των γενεών, αυτή η Ενότητα δεν δύναται να παρουσιασθεί σε μας παρά μόνον κάτω από την μορφή της Αγίας Τριάδας. Πράγματι κάθε προϊόν εξαρτάται από την σύζευξη των δύο αντιθέτων: Ο Υιός είναι το αποτέλεσμα της ένωσης του άνδρα και της γυναίκας, η κίνηση της ένωσης της δύναμης και της ύλης, η μορφή της ένωσης του χώρου και του χρόνου.

Θείο τετραγράμματο και υπολογισμοί για τους μυστικούς συνδυασμούς.

(Αντιστοιχίες : $\alpha=5$, $\beta=6$, $\gamma=10$)

Το αποτέλεσμα όπως βλέπουμε δίδει τα 72 ονόματα του Θεού. (Παλ. Διαθήκη, Εξοδος 14)

Από την κορυφή, διαμέσου του τριγώνου, κατέρχεται στο τετράγωνο, σύμβολο του αισθητού κόσμου. Πράγματι η οριζόντια πλευρά του τριγώνου είναι το προϊόν της γωνίας και συγχρόνως είναι γεννεσιουργός του τετραγώνου. Ουδέτερο καταρχήν διαμορφώνει φύλο (σεξουαλικοποιείται) για να δημιουργήσει δείχνοντας ότι το 3 του τριγώνου περιέχει εν δυνάμει το 4 του τετραγώνου και ότι αυτό έτσι εκφράζει τον νόμο της εκδήλωσης. Το τετράγωνο είναι το σύμβολο του εκδηλωμένου Έργου, η βάση της Πυραμίδας, ο Υιός του τριγώνου.

Οι 4 γραμμές, που αποτελούν το τετράγωνο, τοποθετημένες σε σταυρό, θα μας δώσουν τον μηχανισμό που συνθέτει την κινητήρια δύναμη όλων των παραγόμενων εδώ κάτω: Το σύμβολο του άξονα της βαρύτητας της Φύσης που σε κάθε μπράτσο έχει συνδεδεμένη μία δύναμη που προκαλεί την κυκλική κίνηση του σταυρού για την διάπλαση του κάθε όντος. Για τους Μάγους ο σταυρός είναι το κυρίαρχο σύμβολο της Επιστήμης. Ο σταυρός είναι Υιός της Πυραμίδας, αποκαλύπτει την ισορροπία των δυνάμεων που εγγυώνται τις δομές και αφηγείται την πτώση της ζωής στην Γη που προήλθε από το Σημείο, την σταύρωση του δημιουργημένου έργου, μέχρι η ανάσα του, σε Ανατολή, Δύση, Νότο και Βορρά να γίνει η κινητήρια Ψυχή του κόσμου.

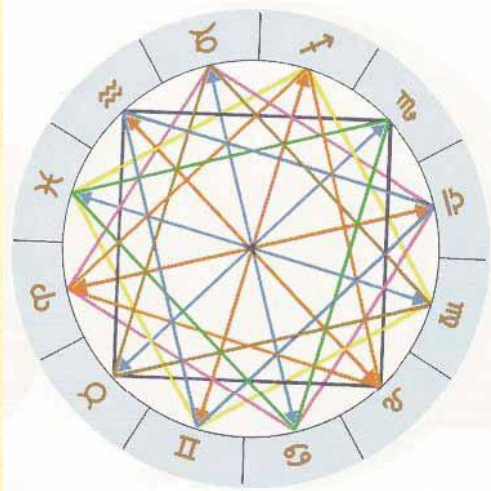
Το ένα από τα τρίγωνα της Πυραμίδας διδάσκει το πώς ο Θεός εκδηλώνεται στον σύμπαν. Τα

άλλα τρία τρίγωνα αντιστοιχούν στους τρεις Κόσμους της οικουμένης, δηλαδή στον κόσμο της Ισχύος, της Υλης και των Ρυθμών που εκφράζουν συμβολικά τον Ουρανό, την Γη και τον Άνθρωπο. Είναι η φυσική Τριάδα που είναι αντανάκλαση της Θείας Τριάδας. Το πρώτο τρίγωνο παρουσιάζει το γ Jod (Άνθρωπο), τα άλλα τρία παρουσιάζουν την Εύα. Και τα 4 μας παρουσιάζουν τον πυραμιδικό Ναό.

Η Πυραμίδα παρουσιάζει τον Ναό της Δημιουργίας και εάν κανένα παράθυρο δεν τον φωτίζει στο εσωτερικό του, αυτό σημαίνει ότι το Σύμπαν μπορεί να γίνει κατανοητό μόνον μέσω της Σοφίας, Θείου φωτός που ο καθένας μας έχει εντός του.

Επομένως, το Σημείο-Θεός είναι το Κέντρο. Χαράσσοντας έναν κύκλο που περνά από τις 4 γωνίες του τετραγώνου-βάση θα έχουμε τον κύκλο σύμβολο όλου αυτού που είναι. Πέρα από αυτό είναι οτιδήποτε διαφεύγει από την ανθρώπινη αναζήτηση, και μέσα είναι το Σύμπαν και τα άπειρα παραγόμενά του.

Τοποθετώντας τα 4 τρίγωνα που απαρτίζουν την Πυραμίδα έτσι ώστε να σχηματισθεί ένα αστέρι, θα έχουμε το αστέρι με τις 12 ακτίνες που θα είναι το σύμβολο των 12 σημείων του Ζωδιακού, το σύμβολο των 12 αστρικών θυρών δια των οποίων εκδηλώνεται το Φως η πρωταρχική Ισχύς απορρέουσα από την Μονάδα, το σύμβολο των 12 ιδιοτήτων του

ανθρώπου που του επιτρέπουν να εργασθεί, να αγαπήσει, να σκεφθεί (προσοχή, αντίληψη, αντανάκλαση, επανάληψη, αντιπαράθεση, ετυμηγορία, συγκράτηση, μνήμη, απόφαση, συμπίεση, φαντασία, δημιουργία). Τα 4 τρίγωνα μας λένε ότι κάθε όν είναι φτιαγμένο από τα 4 στοιχεία, πυρ, ύδωρ, αήρ, γη, τα 4 γεννεσιουργά τρίγωνα της άπειρης τριάδας. Εάν στο αστέρι με τις 12 ακτίνες κόψουμε ένα τρίγωνο, θα έχουμε το αστέρι με τις 9 ακτίνες που αντιπροσωπεύει την Εύα, εικόνα των 3 κόσμων που αποτελούν την Φύση: την Ουράνια, την Ανθρώπινη και την Γήινη, οι οποίοι αναλογικά διαιρούνται ο καθένας σε 3 κόσμους, της Ισχύος, της Υλης και των Ρυθμών και αυτοί σε άλλους 3, Ουρανό, Άνθρωπο, Γη.

Συνδυάζοντας το τετράγωνο με τον τρίγωνο, προσθέτουμε στο 3 το 4 και θα έχουμε τον αστέρα με τις 7 ακτίνες που εκφράζει ένα από τα πιο βαθιά Μυστήρια της Επιστήμης μας. Είναι πάνω απ'όλα το σύμβολο των 7 μετασχηματισμών του Φωτός αφού περάσουμε την αστρική αλυσίδα του Ζωδιακού, αφού ο 7 είναι ο αριθμός των πλανητικών ζωνών όπου η μυητική Ισχύς χωρίζεται σε δευτερεύουσες ισχύεις, όπου το Χρώμα γεννά τα χρώματα, ο Ηχος γεννά τους ήχους, ο Θεός τους θεούς. Αυτοί οι θεοί είναι σημεία αντικατοπτρισμού της

μοναδικής ενέργειας. Στην ψυχή τους το πρωταρχικό Φως διαθλά και παίρνει δευτερεύουσες ποιότητες του ρυθμού και του χρωματισμού. Κάθε δημιουργία είναι ένα μίγμα περισσότερο ή λιγότερο αρμονικό. Πλέκουν τις ψυχές των θνητών και των πραγμάτων και είναι οι «επτά χορδές της Κοσμικής Λύρας». Γιαυτό η Αστρολογία που μελετά την γήινη δράση των επτά μορφών ονομάστηκε «η Επιστήμη των Θεών».

Ο αστέρας με τις 7 ακτίνες είναι ακόμη το σύμβολο της «Λύρας» που κάθε άνθρωπος φέρει εντός του και με την οποία οφείλει να μάθει την τέχνη να ηχεί και τις 7 χορδές, εάν επιθυμεί να προσεγγίσει την τελειότητα. Η δαιδαλώδης διαδρομή, η οποία από το λίκνο απλώνεται ενώπιον του ανθρώπου περιλαμβάνει 7 στάδια. Το μυστικό βρίσκεται όχι στο να σταθούμε σε κάθε ένα από αυτά, αλλά να πορευθούμε εμπρός, περνώντας τα όλα.

Είναι ακόμη το σύμβολο των 7 γενεών που πρέπει να καταλάβουν την γη και των 7 κυμάτων ζωής που αποτελούν τον γύρο του ηλιακού μας κύκλου.

Τέλος είναι για μας η αρκάνα που προτιμούμε, και γιαυτόν τον λόγο είναι που η Πυραμίδα των Μυημένων έχει 7 βαθμίδες ^[*] και πάνω στον βωμό πρέπει να λάμψει η επτάφωτη και εκεί θα σταματήσουμε για την ασκητική ενατένιση των 7 Πλειάδων, ουράνιων αντιπροσώπων αυτών των ουράνιων αρχών.

Συνδέοντας 2 τρίγωνα δημιουργούμε το αστέρι με τις 6 ακτίνες που είναι το σύμβολο της εξέλιξης και της παλλινδρόμησης, της αιώνιας συνάντησης Ισχύος με την Υλη που προΐόν της είναι ο Ρυθμός. Η Υλη σαγηνεύει την Ισχύ και την τυλίγει. Η Ισχύς εμπνέει την Υλη και την εξελίσσει. Διάλυση και Πήξη του Ερμή του Τρισμέγιστου (solve e coagula).

Αυτή η κάθοδος της Ισχύος είναι η ενσάρκωση του Λόγου. Επομένως αυτό που ήταν Φως γίνεται Σκιά, αυτό που ήταν Αγάπη γίνεται επιθυμία, αυτό που ήταν ρευστό γίνεται στερεό, το Σημείο της Πυραμίδας φαίνεται να χάνεται στις γραμμές της βάσης. Ο Θεός φαίνεται διαιρεμένος από τους νόμους της βαρύτητας, αποδεκατιζόμενος στα σκότη. Είναι αυτό που οι Θρησκείες αποκαλούν κόλαση και που σημαίνει την ενέργεια την χωρισμένη στο άπειρο, την Κίνηση σε κατάσταση παρακμής. Όμως όλο αυτό δεν είναι παρά απάτη, αφού Υλη απόλυτη δεν υπάρχει. Ο θάνατος φοβίζει τους ανθρώπους διότι ξεχνούν ότι η Κίνηση είναι αιώνια και εάν αυτή η Κίνηση παρασυρθεί από την Υλη, ανανεώνεται από την Αγάπη της για την Ισχύ. Από την ακμή της Πυραμίδας πέπτει στο χάος της βάσης, όμως επανανυψώνεται στο απώγειο και η Ισχύς που φαινόταν αφανισμένη από την Υλη, θα αναλάβει συνείδηση του είναι της και θα γίνει εκείνη η μυστηριώδης ψυχή που οδυνηρά θα αναπτύξει το ορυκτό σε φυτικό, το φυτικό σε ζωϊκό, το ζωϊκό σε ανθρώπινο, τον άνθρωπο σε Θεό, τον Θεό σε Θεό.

Όλο αυτό έχει εκφρασθεί, όχι μόνον από το αστέρι των 6 ακτίνων αλλά και από τις δύο στήλες.

Ο άνθρωπος είναι το πέμπτο στάδιο της κίνησης που ανέρχεται. Και γιαυτόν τον λόγο συμβολίζεται από τον πεντάκτινο αστέρα.

Αυτός αντιπροσωπεύει την συνθήκη μεταξύ του Σημείου και του Τετραγώνου.

Sebastiano Caracciolo

4/2014

[*] Σ.τ.Μ.: Καθαρός, Χρίσμα, Περιβολή, Ιερός Λόγος, Ενθρονισμός, Ιερογαμία, Εποπτεία